

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Mohamad Zakaria

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad)⁽¹⁾, artikli 13 lõikes 3 peetakse silmas isiku õigust kaevata edasi mitte ainult riiki sisenemist keelava otsuse peale, vaid ka sellise otsuse, millega isikule antakse luba riiki siseneda, vastuvõtmise menetluse raames toime pandud õigusrikkumiste peale?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas kõnealune õigusnorm kehtestab liikmesriigile — arvestades määruse nr 562/2006 põhjenduses 20 ja artikli 6 lõikes 1 ning samuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 sätestatuga — kohustuse tagada tõhus õiguskaitsevahend kohtus?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas määruse nr 562/2006 artikli 13 lõige 3 kehtestab liikmesriigile — arvestades selle määruse põhjenduses 20 ja artikli 6 lõikes 1 ning samuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 sätestatuga — kohustuse tagada tõhus õiguskaitsevahend haldusorgan, mis pakub institutsioonilisest ja funktsionaalsest vaatepunktist samad tagatised mis kohus?

⁽¹⁾ ELT L 105, lk 1.

31. jaanuaril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-48/12)

(2012/C 80/19)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: P. Hetsch, S. Petrova ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Poola Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta⁽¹⁾ täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitatud, siis on Kreeka Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 33 lõikest 1 tulenevaid kohustusi
- kohustada Poola Vabariiki direktiivi 2008/50/EÜ ülevõtmiseks vajalikest meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest tasuma ELTL artikli 260 lõike 3 alusel 71 521,38 euro suurust karistusmaksset päevas alates käesolevas kohtuasjas otsuse kuulutamise päevast;

— mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon heidab Poola Vabariigile ette direktiivi 2008/50/EÜ artikli 33 lõikes 1 sätestatud kohustuse rikkumist.

Komisjoni väitel on direktiiv 2008/50/EÜ liidu tasandil oluline õigusinstrument õhusaasteainete osas ning selle eesmärk on keskkonna ja inimtervise kaitse. Selles direktiivis on muu hulgas kindlaks määratud hindamis- ja mõõtmisstandardid ning kokkupuute vähendamise eesmärgid tahkete osakeste kontsentratsiooni kohta õhus, mille puhul on tegemist selliste ainetega, mis on õhus inimeste tervisele kõige kahjulikumad. Direktiiv kohustab liikmesriike vähendama tahkete osakeste PM 2,5 saastatuse taseme määra 2015. aastaks 20 µg/m³-le. Lisaks määrab direktiiv PM 2,5 osas sihtväärtuseks 25 µg/m³, mis tuleb saavutada 1. jaanuariks 2010. Liikmesriigid peavad direktiivi kohaselt aastaks 2015 saavutama PM 2,5 osas piirtaseme 25 µg/m³ (esimene etapp), teises etapis (aastaks 2020) seevastu piirtaseme 20 µg/m³. Lisaks kohustab direktiiv 2008/50/EÜ liikmesriike teavitama avalikkust õhu kvaliteedist ja teistest direktiivi alusel võetud meetmetest (artiklid 26 ja 27).

Direktiivi 2008/50/EÜ artikli 33 lõike 1 kohaselt oli Poola Vabariik kohustatud 11. juuniks 2010 vastu võtma ja jõustama selle direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid.

Komisjoni arvates ei ole Poola Vabariik vajalikke norme Poola õiguskorda üle võtnud ega neid jõustanud. Direktiivi 2008/50/EÜ artikli 33 lõikes 1 sätestatud kohustuse täitmiseks ei piisa keskkonnakaitseaduse ja mõne muu seaduse muutmise seaduse eelnõu aluste väljatöötamisest keskkonnaministeriumis.

Poola ametiasutused teatasid komisjonile üksnes, et direktiivi 2008/50/EÜ artikli 6 lõige 1 ja artikkel 23 on osaliselt üle võetud 17. juuli 2009. aasta seaduse kasvuhoonegaaside ja muude ainete haldamise süsteemi kohta, millega luuakse väävel-dioksiidi (SO₂) ja lämmastikoksiidi (NO) heitmete haldamise süsteem ning kohustus töötada välja siseriiklik kokkupuute vähendamise plaan, artiklitega 13 ja 15.

(¹) ELT L 152, lk 1.

Kendrion NV 1. veebruaril 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. novembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-54/06: Kendrion versus komisjon

(Kohtuasi C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellant: Kendrion NV (esindajad: *Rechtsanwalt P. Glazener* ja *Rechtsanwalt T. Ottervanger*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus vastavalt apellatsioonkaebuses esitatud põhjendustele tervikuna või osaliselt;
- otsus tühistada tervikuna või osaliselt apellanti puudutavas osas;
- tühistada apellandile määratud trahv või vähendada seda;
- teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks kooskõlas Euroopa Kohtus antud õigusliku hinnanguga;

- mõista käesoleva menetluse ja Üldkohtu menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. **Esimese väite** kohaselt on Üldkohus tõlgendanud liidu õigust väärtalt ning põhjendanud oma otsust vasturääkivalt ja ebapiisavalt, kui ta leidis, et komisjon on piisavalt põhjendanud, miks ta määras Kendrionile suurema trahvi kui Fardemile.
2. **Teise väite** kohaselt tegi Üldkohus hindamisvea küsimuse lahendamisel, kas Kendrion vastutab oma endisele tüdarettevõtjale Fardemile määratava trahvi eest solidaarselt, ning Üldkohus tegi vigu tõendite hindamisel, rikkudes seeläbi menetlusnorme. Oma otsuses jagas Üldkohus valesti tõendamiskoormise, tõlgendas ilmselgelt valesti faktilisi asjaolusid ja hindas tõendeid ilmselgelt valesti. Üldkohus põhjendas puudulikult oma järeldusi ega käsitlenud piisavalt Kendrioni argumente.
3. **Kolmanda väitega** vaidlustab Kendrion kohtuotsuse põhjendused, kus Üldkohus käsitleb Kendrioni poolt esimeses kohtuastmes esitatud teist, neljandat ja viiendat väidet ning need tagasi lükkab. Kendrioni arvates on Üldkohus liidu õigust valesti tõlgendanud, kui ta leidis, et emettevõtja Kendrionile, kes rikkumises ei osalenud, võib määrata trahvi, mis on suurem kui rikkumise toime pannud tüdarettevõtjale Fardemile määratav trahv. Peale selle on Üldkohus rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet ning põhjendanud oma otsust vasturääkivalt ja ebapiisavalt.
4. **Neljanda väite** kohaselt eksis Üldkohus, kui ta lükkas Kendrioni väite Üldkohtu menetluse ülemäärase kestuse kohta tagasi põhjendusel, et see ei saa anda tulemusi. Sellega näib Üldkohus asuvat seisukohale, et tal puudub pädevus otsustada rikkumiste üle Üldkohtu menetluses. Isegi kui see oleks õige, et Üldkohus ise ei ole pädev Üldkohtu menetluse ülemäärase kestuse tõttu trahvi vähendama, on Euroopa Kohus igal juhul kohustatud selle õiguskindlusele väga olulise küsimuse lahendamise ja tegema sellest vajalikud järeldused.